

- 1) A Luxemburgi Nagyhercegség, mivel nem teljesítette az egyetemes szolgáltatásnak és az együttműködési képességnek a nyílt hálózatellátás (ONP) elvei alkalmazása révén történő biztosítását szolgáló távközlési összekapcsolásról szóló, 1997. június 30-i 97/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 7. cikkének (5) bekezdésében előírt, a költségszámítási rendszerek megfelelőségének hatáskörrel rendelkező, független szervvel való ellenőrzésére és az 1998. és 1999. évre vonatkozó megfelelőségi nyilatkozat közzétételére irányuló kötelezettségét, és mivel a 2000. évben a gyakorlatban nem alkalmazta helyesen a nyílt hálózatellátás (ONP) beszédalapú telefóniára történő alkalmazásáról, valamint a távközlési egyetemes szolgáltatás versenykörnyezetben történő bevezetéséről szóló, 1998. február 26-i 98/10/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 18. cikke (1) és (2) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően, a költségszámítási rendszer megfelelőségének a nemzeti szabályozó hatóság vagy más, hatáskörrel rendelkező, a távközlési szervezettől független és a nemzeti szabályozó hatóság engedélyével rendelkező szerv általi ellenőrzésére vonatkozó, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról („Keretirányelv”) szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról („Egyetemes szolgáltatási irányelv”) szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkével együttesen értelmezett 27. cikkével hatályban tartott intézkedéseket, nem teljesítette az e rendelkezésekből eredő kötelezettségeit.
- 2) Az Európai Közösségek Bizottsága és a Luxemburgi Nagyhercegség maga viseli saját költségeit.

(¹) HL C 71., 2004.3.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2005. december 15.

a C-63/04. sz. (a High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Centralan Property Ltd kontra Commissioners of Customs & Excise (¹) ügyben

(„Hatodik HÉA-irányelv – 20. cikk (3) bekezdés – Tárgyi eszközök – Az előzetesen felszámított adó levonása – A levonások módosítása – Ingatlanok – Két egymással összefüggő, adómentes, illetve adóköteles ügylet útján történő átruházás – Arányos megosztás”)

(2006/C 36/15)

(Az eljárás nyelve: angol)

((Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé))

A C-63/04. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában,

amelyet a High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Egyesült Királyság) a Bíróságnál 2004. február 13-án nyilvántartásba vett, 2003. február 21-i végzésével az előtte a **Centralan Property Ltd** és **Commissioners of Customs & Excise** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas tanácselnök, A. La Pergola, J.-P. Puissechot, U. Löhmus, és A. Ó Caoimh (előadó) bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos, 2005. december 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK (hatodik) tanácsi irányelv (HL L 145, 1977.6.13., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.) 20. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy amennyiben az adóalany valamely tárgyi eszköz vonatkozásában a bérleti jogot 999 éves időtartamra jelentős díj ellenében más személyre átruházza, majd az ugyanezen eszközre vonatkozó maradvány-tulajdonjogot („freehold reversion”) három nappal később, jóval csekélyebb díj ellenében harmadik személyre ruházza át, figyelemmel arra, hogy a fenti két ügylet

- elválaszthatatlanul összekapcsolódik, és
- az első ügylet adómentes, míg a második adóköteles,
- és amennyiben ezek a hivatkozott irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti termékértékesítésnek minősülnek, tekintettel arra, hogy ezen ügyletek tárgya a tárgyi eszköz feletti tulajdonosként való rendelkezés jogának átruházása,

a hivatkozott eszközt a módosítási időszak végéig úgy kell tekinteni, mintha azt a két ügylet értékének arányában részben adóköteles és részben adómentes tevékenységhez használták volna fel.

(¹) HL C 85., 2004.4.3.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2005. december 6.

a C-66/04. sz., Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa ügyben (¹)

(Élelmiszerek – 2065/2003/EK rendelet – Füstaromák – A jogalap megválasztása)

(2006/C 36/16)

(Az eljárás nyelve: angol)

A C-66/04. sz., Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (meghatalmazottak: R. Caudwell és M. Bethell, segítők: Lord P. Goldsmith QC és N. Paines QC, valamint